

Winkelier krijgt niets

voor niets

Na pa's bakkerij en fruitboer Achiel Primeur stapt Carina Versnick in eigen beenhouwerij

We moeten er geen tekening bij maken dat een commercante doorgaans geen tijd genoeg kan spenderen aan het kleine grut en daardoor niet remloos van haar gezin kan genieten. Een middenstandsgezin moet op begrip kunnen rekenen : van echtgenoot tot echtgenote en van klant tegenover de winkelierster met kinderen. In de winkel zuchten bepaalde mensen wanneer ze een kind zien rondhangen, al gunnen de meeste klanten de handelaar dit gezinsgeluk. Welke componist of kunstenaar kan bovenstaande snapshot van geluk inniger op notenbalk of schildersezel plaatsen : Marc en Carina op hun trouwdag en hun jongste spruit Lientje die mama op een dikke zoen vergast !

In het Atomiumjaar 1958 als leeuw op 18 augustus geboren belandde Carina Vernick als tweejarige peuter in de Oostendse Langestraat waar haar ouders, naast het Engels kerkje, hun broodje bakten. Ze groeide op als een vrunk ding dat stevig op de benen stond. Beetje vader Joël achterna die geen gemakkelijken was en geen tegenstand verdroeg. Carina weerde zich fel in het langeafstandlopen en kon later de mouwen opsloven als het om de boterham ging : in pa's bakkerij diende geknukt, bij fruitboer Achille Primeur niet minder... en met manlief in eigen slagerij was het dubbel zo hard vechten. Het werd de commercante in het gezicht gesmeten hoe moeilijk het is om als zelfstandige een gezin te runnen, dochters en man lief te hebben en terzelfdertijd cliënteel aan het hart te drukken...

God in het gezin was moeder Yvette Kinthaert die effenaf voor iedereen wilde goed doen, zo lief en koekengoed als ze was. Haar dochters Linda — runde ooit de Caruso in de Nieuwstraat — en Carina waarschuwde ze altijd voor jongens met de woorden : *wees voorzichtig en kijk goed uit je ogen...* „Ja”, lacht Carina, „vanaf mijn 12de ontweek ik de jongensogen niet meer... al was consommeren er natuurlijk nog niet bij !”

Blonk in atletiek uit op 5000 m

Kleuter Carina liep school bij de St.-Vincentiusnonnen in de Ooststraat. Toen ze op zekere dag ruzie had gemaakt met zus Linda, werd ze door de *nonnen* nog niet aardig gestraft : de hele dag door werd een bruin papier op de mond geplakt. Carina was een vrunk ding... maar weer ook niet té stout, anders zou haar poeperke thuis nog niet aardig rood gestaan hebben.

In de zustersschool leerde Carina breien in het vierde stu-

diejaar. Haar eerste kous was *kavezwart* voordat hij af was, hetgeen helemaal in contrast was met de tweede sneeuw witte beenwarmers : „Vanaf mijn vijf jaar leerde ik pannenkoeken bakken. Een lekkernij die ik zelfs vandaag nog altijd het liefst van al eet !”

Tekenen zat er bij Carina niet in en wat muziek betrof hoorde ze amper hoe vals ze zong. En zeggen dat dochter Mieke van 13 zo goed kan zingen !

— **Carina** : „Ik ging graag naar school en hield van sporten. In atletiek was de 5000 m mijn sportieve hup-ahoi ! Dat was in de Hermestijd toen Linda Milo ooit nationaal crosskampioen werd. Met jeugdclub Non-Stop was ik regelmatig in de eerste tien toen er gecrost werd. Om echt door te breken moest ik thuis iets te veel werken in de bakkerij, waar er voor en na schooltijd wel altijd iets te doen was.”

Zo kwam het dat Carina in Brugge sporthumaniora liep. Ze moest, haar haar zeggen, te veel meehelpen in de bakkerij om haar sportieve betrachtingen tenvolle te kunnen waarmaken. Veel later toen ze, getrouwd, in de slagerij stond, gaf ze toe dat het leven van een bakker veel harder is dan dat van een beenhouwer.

Toen ze 20 werd, trad Cari-

na in dienst bij fruitboer Achiel Primeur Luypaert in de Nieuwstraat aan het Mijnpleintje. „Hij heeft een grote mond, maar een hart van koekenbrood”, zegt ze van haar vroegere patron. „Expliqueren en charmeren waren evenwel

de wapens van deze allround vakman. Je hebt mensen die geen geld hebben en zeggen dat ze het morgen zullen komen betalen... maar die je uiteindelijk niet meer ziet. Vandaar Achiels stelregel : stap af van het borgboekje, want je

bent hoe dan ook een klant kwijt...”

Wilde bakkersdochter op de danspiste

Uitgaan betekende een rem op de bakkerij vond vader, reden waarom Carina pas op haar 18de kon nippen aan de glorieuze Oostendse Montmartretijd. Al kreeg ze twee seizoenen voordien al haar eerste spekkenliefotje. Carina danste graag en trok met vriendin Marie-Thérèse Defever dolgraag naar de Riff, boven de Elysee in de Langestraat.

— **Carina**: „Ik had altijd graag dansles gevolgd. Geen ballet, want daar ben ik gewoon een beetje te lomp voor. Toen ik 19 was, moest ik nog altijd om 1 u. thuis zijn. Omdat de bakkerswinkel 's maandags gesloten was, mocht ik het zondags al eens tot 2 à 3 u. rekken. Liedje uit mijn uitgaanstijd was „Singing in the rain”... en als het begint te regenen zing ik in de slagerij nu nog Gene Kelly's lifesong!”

Met vriendin en persoonlijke driver Marie-Thérèse werd op een goeie dag Diksmuide aangedaan, alwaar in de Colombo aardige uurtjes werden versleten. Daar leerde Carina haar eerste lief kennen: een acht jaar oudere zakenman uit Ardoorie, met mooie ogen... maar die wat al te graag uit eten ging. Carina was *dansgrager* en had het niet begrepen om én zaterdag én zondag de voeten onder tafel te schuiven.

— **Prooi en slager in de danstent...**
— **Carina**: „Jongens zijn niet dom hoor... In die tijd zijn mijn ogen opengegaan. Tussen de charmeurs heb je eerlijke kerels, die durven zeggen dat ze geen vaste relatie zoeken. In zo'n geval ligt het aan het meisje om ja of neen te zeggen ten overstaan van de volgende stap. Je hebt *blagueurs* die met hun BMW-sleutels zwaaien. Op zo'n moment maak je als meisje de slotsom: rond wat draait het hier nu eigenlijk?”
— **Wat raad je vandaag jon-**

ge meisjes aan?
— **Carina**: „Leer je partner eerst goed van op afstand kennen eer je je zinnen op een relatie zet. Ga in godsnaam niet met de eerste gereedste naar bed. Liefde is nog altijd heel wat anders dan seks. Ik ben ontsteld van de vulgaire beelden die tv-programma's op de huiskamer — waarin ook kinderen leven! — durven loslaten.”
— **Extremiteiten in seksbelevens wren?**

— **Carina**: „Een romantische film over een koppel dat mekaar op een normale manier leert kennen, heeft blijkbaar afgedaan. Er zijn nochtans nog veel jonge mensen die mekaar op een lieve, spontane manier leerden kennen en gelukkig getrouwd zijn. Seks hoeft de taboesfeer niet in, maar evenmin een kopie te zijn van een dierenwereld waar de een de ander bekruipt. Heb te allen tijde respect voor je lichaam!”

— **Dan loop je slager Marc tegen het lijf...**

— **Carina**: „Was ik de wilde bakkersdochter die de Diksmuidse dansvloer onveilig maakte, dan was slager Marc Degrieck het braaf kereltje dat eerder timide tegen een zuil aanleunde. Zo'n stille jongen die niet veel zegt... maar des te meer doet! Ik vroeg hem ten dans en het klikte. *Geen totten en lekken* maar een afspraak op de Brugse Eiermarkt met een lekkere ijscrème, die een houvast, recht naar het huwelijk bleek...”

— **Voor je het weet ben je slagerin...**
— **Carina**: „In mijn verlovingstijd zegde ik Achiel Primeur vaarwel om anderhalf jaar bij Marc in een Knokse slagerij te werken.”

Doopvontentijd met een lach en een traan...

Oetjemaatje, als ik aan mijn allereerste dag terugdenk: ik moest Frankfurtworstjes uit de frigo halen, maar toen ik afsneed wat ik moest hebben... viel er toch wel een sliert van 100 worsten in een lager gelegen pot tomatensoep zeker. Ik

heb meer dan een uur gespoeld en gedroogd om de boel weer proper te krijgen. Wat was ik beschaamd...”

In Zedelgem zijn Marc en Carine vervolgens op 8 (gemeentehuis) en 9 oktober 1982 (kerk) getrouwd. Een geluk dat al 17 jaar loopt. Beiden werkten samen nog een tijdje bij Achiel Primeur, tot Carina op zekere dag tegen Marc zei dat ze al altijd veel had gewerkt en wist wat zakendoen was: „Waarom zouden we beiden geen zaak beginnen?”

Zo gezegd zo gedaan... en in de Langestraat 54 verrees de slagerij Ter Weide, waar alles kon bekomen worden dat normaal in een weide loopt. In het begin diende het jonge koppel harde noten te kraken. Marc en Carina gingen evenwel risico's niet uit de weg. Vrees was hen onbekend en als het toch al eens vierkant tegensloeg, trok de een zich aan de ander op.

— **Aan wat kan slagerin de pest hebben?**

— **Carina**: „Aan die vettoestanden die er toe leiden dat het atelier dagelijks moet gekuist worden, de ruiten gewast en de winkel drie keer in de week proper gemaakt. Vlees geeft immers aan alle kanten vet af. De dinsdag is evenmin mijn happy day als er preskop en bloedworst wordt gemaakt.”

— **Middenstandsgezin ontloopt oolevaar niet...**

— **Carina**: „Toen mijn eerste kindje dat ik zou baren, uitliep op een miskraam, heb ik nogal wat traantjes gelaten. Een doktersbezoek had nochtans uitgewezen dat alles in orde was. 's Anderendaags moest ik een modeshow voor kinderkledij dringend verlaten... Toen ik in het ziekenhuis wakker werd, was ik mijn kindje kwijt.”

— **Hoe diep raakt miskraam een moederhart?**

— **Carina**: „Je voelt je leeg en ligt daar zo eenzaam in de

kraaminrichting... Mijn man moest immers werken. Ik vraag me vandaag nog altijd af of het een jongetje of een meisje zou geweest zijn. Een kwellende vraagstelling die blijft...”

— **Jij verloor een kind... Anderen aborteren een aankomend nieuw leven...**

— **Carina**: „Abortus ligt niet lekker in mijn gevoelsleven, omdat ik in familie en kenniskring mensen ken die er alles aan deden om een kindje te hebben, maar dit geluk nooit mochten smaken. Verschrikkelijk vind ik vruchtafdrijving wanneer het gepleegd wordt vanwege de stomiteit geen condoom te hebben gebruikt. Wetende dat er zoveel mensen graag een kindje zouden hebben, ben ik radicaal tegen abortus...”

— **De dag dat Mieke kwam...**

— **Carina**: „Drie maanden na mijn miskraam bleek ik weer in verwachting te zijn een vrucht die zou uitgroeien tot mijn fantastische dochter Mieke, toen 3,750 kg en 50 cm. Ik verschoot dat ik zo vlug weer in verwachting kon zijn. Blijkbaar ben ik rap vruchtbaar. Marc en ik waren allebei verrast... maar toch zo heel gelukkig!”

— **11 jaar later maakt Lientje geluk compleet...**

— **Carina**: „Ik ben een tamelijk sentimenteel ding, dat wel twee maanden schreide omdat ik terug in verwachting was. Een kindje baren veronderstelt veel pijn. Toen het hoofdje en vervolgens het hele lijfje zich uit mijn schoot perste, was dit weeral eens het schoonste wat een mens kan meemaken. Je voelt niets meer, ook niet dat je nog moet genaaid worden. Want toen ik Lientje in de armen hield — 3,250 kg en 49 cm — schonk die bloederige nieuwe bron van leven mij het geluk van heel de wereld!”

map 0

Schuld van hoge grondbelasting

In haar jonge jaren woonde Carina Versnick, naast het Engels kerkje, aan de top van de Langestraat dicht bij het Klein Strand. Alles bloeide er, van 't Bartzje tot veel volk meebrengende kleine pensionnekes. Toen er nogal een beetje ambiance was met de Engelsen en jong én oud nog echt aan hun trekken kwamen...

— Carina: „Deze zomer heb ik eens van het Klein Strand tot aan het Toerismebureau gewandeld en keek neer op één triestigheid. De straat mist kleur, bloembakken en de sedert jaren geroemde gezelligheid. Trouwens over mijn deur en naast mijn zaak kijk ik neer op een stuk braakliggende grond. Het nieuwe systeem van eeuwenlang durende procedures houdt het bij buildings afbreken om er een parking op te zetten...”

— Aanleiding tot de verkrotting?

— Carina: „Vernieuw je huis en je krijgt nogal een bonk van verschrikkelijk hoge grondlasten op je frak: niet te verwonderen dat velen hun gebouw gewoonweg laten verkrotten. Doe je iets om cliënteel aan te trekken — borden — dan moet je hiervoor heel diep in je portemonnee schieten... nadat je voordien al flink betaalde voor de aan-

Een paar tips van slagerin Carina: 1. een kilo rosbeef is gaar gebakken in 20 minuten. 2. ossobucco (kalfschenkel in tomatensaus) bak je kort en je maakt er een goeie provençaalse of tomatensaus bij. Met een dekseltje erop laat je het een uurtje sudderen, je voegt er de saus aan toe om alles nog een kwartuurtje samen te laten pruttelen. 3. Uitgebeende lamsschouder met lookboter er bij... de oven in. Niet veel werk... en met een lekkere spruit of witloof is het snoepgoed!

schaffing. Wie gaat er in godsnaam nog bloempotten buitenhangen als hiervoor sappere gemeentebelastingen boven het hoofd hangen?...”

— Nieuwe tweeblokkenpro-

ject...

— Carina: „Ik kan er inkomen dat het allemaal mocht afgebroken worden. Het is evenwel verdacht dat niemand exact weet wat er daar eigen-

lijk zal komen...”

— Voldoet Toerismebureau aan stadscentrumnaden?

— Carina: „Ik heb daar geen problemen mee... ook al voel ik mij in mijn winkel vaak zelf een toerismebureau. Ik denk dat men beter heel wat meer infotentjes her en der zou plaatsen, om de eenvoudige reden dat veel mensen drempelvrees hebben ten overstaan van het wat chic aandoende toerismecomplex.”

— Werkt overheid — remember Oostendse Hallen!

— Zillionuittochten niet in de hand?

— Carina: „De tijd dat Brugge al lang lag te slapen toen men in Oostende uitging tot 6 u. 's morgens is al lang voorbij. Trouwens, de meeste uitgaansplaatsen voor de jeugd zijn gewoon praatcafés geworden. Ga je in Oostende naar de cinema, dan kom je daar verweesd buiten, doordat je pardoos in het verloren gat van een verlaten centrum valt. We hebben het dan nog niet over de Oostendse toneelzalen, hopeloze klungels in vergelijking met de theaters van de provinciehoofdstad Brugge...”

— Nodigt overheid centrumhandelaars niet uit als het om hun centrumbroodwinning gaat?

— Carina: „Men moet de handelaars de kans geven om op een aparte vergadering met de burgemeester hun hart te kunnen luchten. Zoals het nu gaat op de wijkraad, is het ver tijd om naar huis te gaan vooraleer je als zelfstandige de kans krijgt je tong te roeren. De wasmand vol onnozelteiten over vuilbakken en andere domme dingen krijgen voorrang...”

Carina over haar Oostende

Ook moeders mogen op tafel slaan...

Het is niet omdat je beenhouwerin en moeder van twee dochters bent, dat je mooi in de reek moet lopen en braaf jaknikken tegen alles wat vanuit het stadhuis naar gezin en zaak overwaait... Zo'n spraakloze burgerstrut zonder verweer kan Carina Versnick moeilijk genoemd worden...

Jouw stapke-uit... „Ik ga regelmatig naar het toneel en hou van de KVGGO-mensen. Ik heb zelfs grote waardering voor hun artistiek kunnen.”

En ons kursaal dan ? „Het casino vind ik maar een heel ongezellig ding, dat dringend moet gerenoveerd worden. Het is vandaag ongezellig en zeker niet fris. Ooit heb ik wel een oergezellige Bal de Rat Mort meegemaakt.”

Paardenkoers... „Zette ooit 50 frankskes op een paard en heb er nadien vier uur over gekniesd. De Wellington is evenwel een waardevolle brok Oostende, wiens renovatie wel door iedereen wordt geapprecieerd.”

Voor wat zou je als politicus op tafel slaan ? „Voor meer hygiëne en verlichting in de straten : van de Christinastraat tot aan het Klein Strand is er in de Langestraat geen vuilbak te zien. Niet te verwonderen dat mensen hun pakje hondendrollen als pestding in de goot deponneren...”

Paarsgroengele regering... „Heb er niets tegen, want ik stem niet voor kleuren, maar wel voor personen : roodkalotblauw laat me dus steenkoud... Hoop dat Vandecasteeles renovatie van Oostende aanhoudt !”

Het verkeer in Oostende... „Ik vind dat men het verkeer had moeten houden zoals het vroeger was : aan twee kanten parkeren en voorzichtigjes doorrijden. De al te brede voetpaden namen parkeerplaats af. De klanten kunnen geen vijf minuutjes meer parkeren... wat weeral de commerce afstraft. Verklein voetpaden en gedoog schuin parkeren, is mijn advies ! De mensen schuwen het Oostends handelscentrum omdat het een uur duurt vooraleer je ter bestemming bent... en nog een uur vooraleer je uit de centrumdrukte bent. We hebben het dan nog niet over de niet te onderschatten verbaalsantjes...”
(ET)

Als haar man er niet is kan Carina alles in de slagerij aan. Is Marc er wel dan raakt ze geen vlees aan. „De mensen willen trouwens doorgaans door hem bediend worden. Het is een vakman : vraag je hem een kilo cote à l'os, dan is dat een kilo. Een kunst die niet alle slaggers beschoren is. Weet je dat mijn man al vanaf zijn zesde levensjaar wist dat hij beenhouwer zou worden ? Hij kan gerust 100 biefstukken snijden van 200 gram... die 200 gram en geen sikkepit meer zullen wegen !”